

Líčení

Líčení je zvláštní, speciální druh **subjektivně zbarveného popisu**, jehož cílem není přesně popsat nějakou věc, budovu, krajinu či pracovní postup, ale spíše zachytit atmosféru daného okamžiku v určitém prostředí. Zachytit náladu, dojmy, pocity, barvy, vůně, zvuky...

Z hlediska funkčních stylů má líčení nejbližší ke **stylu uměleckému**. Proto se zde, zvláště jde-li o líčení básnická, skutečně umělecká, uplatňují některé specifické **jazykové prostředky**:

- **metafora** – nepřímé, obrazné pojmenování na základě vnější podobnosti (*oči domů, slzy deště, sněhová peřina*)
- **metonymie** – nepřímé, obrazné pojmenování na základě vnitřní souvislosti (*uplynulo několik jar*)
- **epiteton** – básnický přívlastek – neobvyklý, fantazii čtenáře povzbuzující přívlastek (*rozsvícená louka, diamantový třpyt vody*)
- **personifikace** – zosobňování – neživé věci se „chovají“, jako by byly živé (*hory zasténaly, lesy zašeptaly*)
- zajímavá neobvyklá **přirovnání** (*sněhové vločky jako bílí motýli*)
- slova **citově zbarvená** (lichotivá nebo hanlivá, třeba používat uvážlivě a v přiměřeném počtu)
- **apostrofa** – řečnické oslovení neživé věci, zvířete nebo nepřítomné osoby (*ty můj rodný kraji*)
- působivá **dějová slovesa**, která atmosféře okamžiku a prostředí dodávají větší dynamiku (*vodopád bouří, sténá, řve, řítí se, hučí, naříká...*)
- **neologismus** – nově utvořené slovo, kterým autor dosahuje originality
- **poetismus** – slovo básnické, knižní, běžně neužívané (*luna, zřít, šumný...*)